

Br. Huynhquang

Thưa quý bạn, tôi mời bạn trong kỳ báo này chúng ta hãy cùng nhau trao đổi về đề tài Sống Vui Hiên Tội. Hôm nay, mục Sống Đẹp mời bạn tham dự buổi gặp gỡ trong những phút giây giúp ta sống giây phút hiện tại hoàn thiện hơn và trở nên tốt hơn.

Nỗi Lo Sợ Không Tên

Chuyện kể rằng, một người bạn sau khi từ giã cõi đời và được về bên Thiên Đàng, anh ta muốn xin phép Thiên Đàng cho anh ta được sống lại một vài giai đoạn trong đời anh ta. Sau khi suy nghĩ và thấy anh này cũng có một đức hạnh hiếm có, Thiên Đàng đã đồng ý. Anh ta xin tiếp, “Thưa Ngài, sau một quãng đời, xin cho con được sống lại và gặp Ngài để hỏi một vài thắc mắc có được không?” Thiên Đàng cũng tỏ vẻ vui lòng đồng ý thu nhận. Vậy là người này trở lại kiếp sống đời.

Anh ta làm một công việc trở về bao bạn nhận về việc hành, những cũng không ít vui chơi hơn hẳn khi trước. Những khi phải vượt qua những khó khăn, thì công việc trở lại từ ra lo sợ. Công việc lo sợ bắt đầu, sợ bắt đầu, sợ bắt đầu, sợ bắt đầu... Công việc xin được công việc đời đó và đi hỏi Thiên Đàng. “Thưa Ngài, tại sao con phải lo sợ những chuyện thì công?” “Con lo sợ chúng vì con đã nhìn công việc đời công việc con như thế chứ có chuyện thì công mà quên đi những chuyện khác xung quanh con,” Thiên Đàng trả lời.

Anh ta trở lại được sống và tiếp tục làm người. Giai đoạn này, anh ta có người yêu, lập gia đình, có con và từ bỏ những nỗi lo sợ đời trước. Anh sợ về anh phải bắt đầu, con anh không được khỏe, công việc làm ăn không được. Anh được công việc đời đời và đi hỏi Thiên Đàng. “Thưa Ngài, dù biết rằng con đã không nhìn công việc đời như trước đây nữa, những sao con vẫn lo sợ?” Thiên Đàng trả lời, “Con lo sợ vì con muốn sống hạnh phúc vĩnh viễn; con không muốn bắt đầu chúng. Con nên nhớ, điều gì con càng muốn nắm giữ, thì con càng lo sợ chúng bắt đầu đi.”

Trở lại cuộc sống được sống trong thế giới này, giờ đây tuổi cao niên, sau bao tháng ngày sống, ông già trông bình an và chấp nhận hơn. Ông không lo sợ bắt đầu và lo lắng cho con

cái nhò trỏ c đây. Nhò ng trong tâm thò c ông, mọt nỗi lo âu, sợ hãi vòn ám nhò ông. Nỗi lo sợ cò a ông không còn là nỗi lo liên quan đò n “còm áo, gò o tiò n” nhò trỏ c đây, nhò ng ông lò i sò bò lẫng quên nhò ng công trò ng cò a thò i trai trò ; ông lo nhò ng thành quò ông góp cho đò i sò bò mọt đò u tích. Kò lò thay, ông lò i lo không còn đò c còm nòm nhò ng nỗi lo sợ cò a thò i hò c trò, cò a thò i thiò u niên, cò a ngò i thanh niên mà ông đã trò i qua. Ông quá tò mò nên quay vò hò i Thò ng Đò , “Thò a Ngàì, tò i sao nhò ng đò u lúc trỏ c làm con lo sợ , thì bây giò con lò i sò không còn đò c còm nòm nhò ng nỗi sò y nò a?” Thò ng Đò đòp, “Con yêu! Chò ng nào con còn sò ng trong quá khò , muò n quay trò lò i quá khò ; và chò ng nào con còn lo nghĩ vò tò ng lai, muò n làm chò lò y tò ng lai, thì con còn sò ng trong sợ hãi. Cha không có quá khò , Cha không có tò ng lai. Cha chò có hiò n tò i. Nò i nào không có hiò n tò i, nò i đó không có bình an.”

* * *

Quý bòn thân mòn, muò chuyò n tò ng tò ng trên cho ta thò y rò ng, đò i con ngò i xem chò ng nhò cò bò bao trùm hò t nỗi lo sợ này đò n nỗi lo sợ khác: Nỗi lo sợ cò a đò a trò mò i bò c vào đò i, nỗi lo sợ cò a ngò i thanh niên vò tò ng lai, và nỗi lo sợ cò a vò cao niên vò quá khò cò a mình bò đánh mọt. Vò y nò i lo sợ y đò n tò đòu, và lý do gì mà ta lo sợ ?

Suy gò m thò u đòo ta có thò nhò n thò c rò ng, hoàn cò nh “đàng sợ” không thò c sò đàng sợ nhò ta tò ng, nhò ng đò u làm ta lo sợ chính là ta lo sợ đò u chò a xò y ra. Chúng ta thò ng sò đò u chò a xò y đò n hò n là đò u đã xò y đò n. Nò u quý bòn có đò p trò chuyò n vò i các bòn nhò nhân mang nhò ng căn bòn nhò nan y, thì có rò t nhiò u ngò i cho rò ng, đò u đàng sợ cò a hò bây giò không phò i là căn bòn nhò hò đàng mang, mà là nhò ng đò u khác. Nò i sò cò a hò bây giò không còn là căn bòn nhò nò a, nhò ng là sò bò bò rò i, bò cô đò n, bò quên lẫng, và biò t bao nhiêu nỗi sò không tên khác. Kò thò c, dù ai trong chúng ta cũng đã không ít mọt lòn bò bò rò i, cũng đã không ít có mọt lòn kinh nghiò m cô đò n, và bò ngò i đò i quên lẫng; biò t là nhò thò và đã trò i qua kinh nghiò m nhiò u lòn nhò thò trong đò i rò i, nhò ng con ngò i vòn lo sợ chúng; con ngò i vòn rò i lên khi đò i đò n chúng.

Thò a bòn, bòn cũng nhò tôi đã trò i nghiò m nhò ng lo sợ mà có lúc đã làm chúng ta mọt ản mọt ngò lò a tuò i hò c trò, ò tuò i xuân, ò nhò ng hoàn cò nhò khò c nghiò t nhò t (ngò i thân ra đi, bò tù đày tra tò n). Xét cho cùng, nỗi lo sợ này cũng chò có thò thò i, có phò i không? Thò thì nhò ng nò i sò hôm nay – giây phút này – ngay lúc này, cũng chò là mọt phòn cò a kiò p làm ngò i cò a chúng ta mà thò i. Hãy nhìn chúng nhò là mọt phòn đò i cò a chúng ta đò giúp chúng ta nâng cao giá trò đò i mình, chò đò ng đò chúng trò thành nò i ám nhò bao trùm nhò ng vò đò p cò a giây phút hiò n tò i.

Thưa bạn, hôm nay mặc Sợ ng Đắp mồi gỏi bần hiêu sâu hần ý nghĩa thóc cĩa giây phút hiên tị. Vì thóc ra củc đĩ cĩa bần chĩ có hôm nay, giây phút này chĩ không phĩi hôm qua hay ngày mai. Và dù bần có lo sợ đĩ u gĩ lĩn lao đĩn mĩy đĩ chĩng nĩa, mĩi ngày bần cũng phĩi đĩ qua 1440 phút. Vĩy bần muĩn số hĩu 1440 khoĩnh khĩc bình an, tĩ tĩ hay là 1440 nĩi âu lo, số hĩi?

Nguyễn t San Mĩch Sợ ng thuĩc hĩ thĩng truyĩn thĩng cĩa BPSOS: <http://www.machsong.org> .]